

Geistlicher Baustein Nr. 10

-Der erste Schritt : Geh in den Geist! -

Albanische Übersetzung :

Guri i Ndertimit Frymor Nr. 10

-Hapi i parë: Hyr në Frymë!-

Zbulesa 1:10: "Unë isha në Frymë ditën e Zotit dhe

dëgjova pas meje një zë të madh, si të një burie."

"Unë isha në Frymë." A nuk është kjo e mrekullueshme? Oh, unë e dua këtë. Këto fjalë mund të përshkruajnë gjithë jetën e një të krishteri. Nëse duam të jetojmë si të krishterë, duhet të jemi në Frymën e Tij. Gjoni nuk po fliste që ishte në frymën e vet, sepse kjo nuk do ta kishte sjellë këtë vegim. Duhej të ishte Fryma e Perëndisë. Edhe tek ne duhet të jetë Fryma e Perëndisë, ndryshe të gjitha përpjekjet tona janë të kota.

Pali tha: "Unë dua të lutem në Frymë, dua të këndoj në Frymë, dua të jetoj në Frymë." (1 Kor. 14:15). Nëse ndonjë gjë e mirë vjen tek unë, ajo duhet të më zbulohet nëpërmjet Frymës, të konfirmohet nga Fjala dhe të dëshmohet nga rezultatet që e vërtetojnë atë. Ashtu siç kishte nevojë Gjoni të ishte në Frymë që të merrte këto zbulesa të fuqishme drejtpërdrejt nga Jezusi, po ashtu kemi nevojë edhe ne të jemi në Frymë për të kuptuar zbulesat e Perëndisë që na janë dhënë, që të mund të jetojmë nëpërmjet Fjalës së Tij, sepse është po ajo Frymë.

Tani, nuk mund të bësh asgjë të mirë pa hyrë më parë në Frymë, ndryshe Perëndia nuk mund të të përdorë.

Gjoni u mor nga ishulli i Patmosit në Frymë, në Ditën e Zotit. Kjo që po jetojmë tani është Dita e Njeriut. Njerëzit luftojnë, por do të vijë Dita e Zotit, kur të gjitha mbretëritë do të bëhen mbretëria e Zotit tonë dhe e Krishtit të Tij. Aty do të jetë Mbretëria e Madhe Mijëvjeçare. Dita e Zotit — dita e ardhjes së Tij, e gjykimit të Tij — kjo do të jetë Dita e Zotit.

Tani është Dita e Njeriut. Prandaj të godasin dhe bëjnë me ty çfarë të duan. Por do të vijë një kohë... Sot të quajnë të çmendur, fanatik, por do të vijë një kohë kur nuk do ta bëjnë më këtë. Atëherë do të bërtasin, do të qajnë dhe do të bien para këmbëve tona.

Bibla thotë tek Malakia 3:19-21 (në disa përkthime: 4:1-3), që ne madje do të ecim mbi hirin e të pabesëve, pasi ata të jenë djegur, pa lënë as rrënjë as degë. Kjo është pikërisht ajo që thotë Bibla: "I drejti do të ecë mbi hirin e të pabesëve." Kjo është plotësisht e vërtetë.

As rrënjë, as degë nuk do të mbetet, asgjë që të kthehet. Ata janë të mbaruar.

Tani, kjo është një ditë e njeriut: veprime njerëzore, vepra njerëzore, bashkësi njerëzore, ide njerëzore, por dita e Zotit po vjen.

Tani, Gjoni ishte në Frymë. Ai hyri në Frymë, dhe atëherë filluan të ndodhnin gjëra. Dhe kur hyri atje, ai dëgjoji një bori. Tani, një bori gjithmonë shpall diçka. Kur shpallet një mbret, bien boritë. Kur shpallet Jezusi, Ai lëshon një bori (1 Selanikasve 4:16). A nuk është kështu? Kur Jozefi doli përpara, ata lëshuan borinë (Zanafilla 41:14-44). Dhe tani po shpallet diçka; Gjoni hyri në Frymë dhe dëgjoji një bori. Ai dëgjoji një bori dhe u kthye për të parë çfarë ishte pas tij, kur dëgjoji borinë, pasi kishte hyrë në Frymë (Zbulesa 1:9-18).

Ndoshta ai kërceu, u hodh, vrapoi rreth ishullit. Ai po kalonte një kohë të mirë, sepse ishte në Frymë. Ndoshta kjo tingëllon blasfemi, por nuk e kam me atë kuptim. Ndoshta ai e bëri atë. Unë besoj se ai po kalonte një kohë të mirë në Frymë dhe thjesht po lavdëronte Zotin; sepse kjo është pikërisht ajo që ndodhi kur Fryma e Shenjtë ra mbi ta për herë të parë. Kur Fryma e Shenjtë ra mbi ta, ata lëkundeshin si burra dhe gra të dehur dhe silleshin si të dehur, belbëzonin dhe flisnin në atë mënyrë, derisa njerëzit thanë: “Këta njerëz janë plot me verë të re.” (Veprat 2:1-21). Kështu u sollën ata herën e parë. Prandaj, nëse Fryma erdhi përsëri, me shumë gjasë u soll në të njëjtën mënyrë. Nuk ka asgjë të re për këtë. Ky është një Religjion i lashtë. Po, me të vërtetë!

“Në Frymë në Ditën e Zotit...” Tani, ne e dëgjojmë këtë. Dhe çfarë bëri ai? Ai u ngrit tani nga ishulli, në Frymë, në Ditën e Zotit. Dhe sapo hyri në Ditën e Zotit, dëgjoji një bori. Çfarë është kjo? Dikush po shpallet. Dikush i madh po shpallet. Boritë bien, dikush po vjen. Ai shikoi. Aleluja!

Ai tha: “Unë jam Alfa dhe Omega, i Pari dhe i Fundit. Unë jam Alfa dhe Omega. Para se të të tregoj diçka, dua të dish kush jam Unë.” (Zbulesa 1:8). Amen.

Kjo ishte gjëja e parë që Ai e bëri të ditur për të – kush ishte Ai. Kush po shpallej? A është ky Mbreti Jezus? Mbreti Perendi? Mbreti Fryma e Shenjtë? Ai tha: “Unë jam gjithçka nga këto. Unë jam nga A-ja deri tek Zh-ja. Unë jam Fillimi dhe Mbarimi. Unë jam i Pavdekshmi, i Përjetshmi.”

Zbulimi më i madh nga të gjitha është Hyjnia, hyjnia më e lartë e Zotit tonë Jezu Krisht. Ti nuk mund të vish tek themeli i parë derisa të besosh këtë. Kjo është ajo që Pjetri tha: “Pendohuni, dhe pastaj njihni Hyjninë! Pagëzohuni në emrin e Jezus Krishtit për faljen e mëkateve tuaja, dhe pastaj jeni gati të hyni në Frymë.” (Veprat 2:37-41). Gjëja e parë që duhet të njohësh është Hyjnia e Krishtit.

"Unë jam Alfa dhe Omega. Unë jam nga A-ja e deri te Zh-ja; nuk ka asgjë tjetër përveç Meje! Unë isha në fillim, Unë do të jem deri në mbarim. Unë jam Ai që ishte, që është dhe që do të vijë, i Plotfuqishmi." Mbajeni mend këtë! Kjo është ajo që tha boria.

Lutjuni Perëndisë për një zbulesë përmes Frymës së Tij! Ky është hapi i parë. Hyr në Frymë!

Një ilustrim tjetër: Supozoni se keni nevojë për shërim.

Çfarë thotë Fjala për këtë? Epo, ne të gjithë e kemi lexuar atë shumë here pafund, por nuk kemi hyrë në Frymë derisa e lexonim. A kemi kërkuar nga Perëndia Frymën e Tij, që Ai të na mësojë të vërtetën e drejtë për këtë? Po ta kishim bërë, do të thërrisnim pleqtë, do të rrëfenim mëkatet tona, do të vajesohim dhe ata do të luteshin për ne, dhe kjo do të ishte gjithçka (Jakobi 5:14-15). Ndoshta nuk ndodh menjëherë, por në Frymën e Tij, gjithçka është përfunduar. Nuk ka më hapësirë tjetër. Perëndia do ta përmbushë Fjalën e Tij. Oh, sa shumë kemi nevojë të hyjmë në Frymë dhe pastaj gjërat do të ndodhnin. Mos veproni së pari! Hyni në Frymë dhe pastaj veproni – dhe shihni çfarë do të bëjë Perëndia.

A e keni vërejtur ndonjëherë si hyn bota në "frymën" e gjërave botërore? Ata shkojnë në ndeshjet e tyre, në aktivitetet sportive dhe në mbremjet e kërcimit. Dhe pastaj hyjnë në frymën e atyre gjërave. Ata nuk rrinë atje si lule muri, si degë të thata. Ata futen drejtpërdrejt në ndjenjën e asaj që po ndodh dhe bëhen pjesë e saj. Por, oh, sa shumë i urrejnë të krishterët kur hyjnë në Frymën e Fjalës së Perëndisë! Na quajnë fanatikë dhe të çmendur për Perëndinë. Nuk ka asgjë që i ndalon të shprehin urrejtjen e tyre dhe pakënaqësinë. Por kaloni mbi këtë. Ju mund ta prisni këtë, ju e dini nga vjen. Vazhdoni përpara dhe hyni në Frymën e adhurimit! (Gjoni 4:24).

Fryma jonë është e pastër, e freskët. Është e vërtetë. Është e përmbajtur dhe serioze, por megjithatë plot me gëzimin e Zotit. Të krishterët duhet të jenë po aq të mbushur me gëzim dhe të derdhur përpara në Zotin, sa është edhe bota kur kënaqet në argëtimet e veta. Si të krishterët, ashtu edhe bota janë njerëz; të dy kanë ndjenja dhe emocione. Por ndryshimi është se zemra e krishterë dhe ndjenjat e saj janë të përqendruara te Zoti i lavdisë dhe dashuria e Tij, ndërsa bota përqipet të kënaqë mishin.(1)

E dini, kjo është ajo që i mungon kishës sot: ajo nuk hyn mjaftueshëm në Frymë. Jemi shumë të përqendruar te vetja. Oh, sikur të mund të dilnit prej vetes tuaj mjaftueshëm! Ju thoni: "Ah, e di, kisha jonë është... Ne kemi një rutinë të rregullt." Oh, kujt i intereson rutina juaj? Do të doja të dilnit nga ajo rutinë aq sa të mund të shpëtoheni fare. Amen.

Shpëtohuni! Dilni nga rutina! Ne nuk jemi të interesuar për rutinën. Hyni në Frymë, atëherë do të shihni që ndodhin gjëra!

Një profet i vjetër u zemërua shumë një herë, sepse dikush erdhi tek ai, edhe pse nuk ishte e drejtë që ai të vinte. Në një mënyrë, zemërimi i tij ishte i arsyeshëm, dhe e dini çfarë bëri ai? Para se të vinte Fryma mbi të, ai duhej të shkonte dhe të këndonte disa këngë të mira Frymore (2 Mbretërve 3:14-16). Pastaj ai hyri në Frymë dhe filloi të shihte gjëra. Ai pa disa vegime. Po të them, vëlla, jeta do të duket krejt ndryshe kur kisha të hyjë në Frymë, të dalë nga vetvetja dhe nga rutina në të cilën ndodhet. Amin. [2]

Ju e dini, e dua shumë të këndoj në Frymë pas një shërbese, pas një predikimi të fuqishëm. Oh, sa shumë e dua të hyj në Frymë atëherë. Edhe ju, apo jo? Fjala ka rënë tani. Tani e vetmja gjë që i duhet është pak freski, pak lavdërim, dhe ajo fillon të rritet. E shihni? Oh, a nuk e doni Atë? Le të ngremë duart tona dhe të këndojmë: “Unë e dua Atë, unë e dua Atë, sepse Ai më deshi i pari dhe më solli shpëtimin në Golgotë.” [3]

S’ka rëndësi sa i shenjtë je, sa hyjnor je, sa predikues i zoti apo anëtar i përkushtuar je, nuk do të arrish asgjë me Perëndinë deri sa të hysh në Frymë. Kjo është e vërtetë. Nuk po flas për të hyrë në emocione. Po flas për të hyrë në Frymë. E shihni, kur hyn në emocione, ti bën diçka. Por kur hyn në Frymë, ti shikon që gjërat ndodhin. Kjo është e vërtetë. [4]

Tani, vëlla, nëse ti nuk sheh shërimin hyjnor, nëse nuk sheh pagëzimin e Frymës së Shenjtë, nëse nuk sheh këtë lëvizje të fuqishme të Frymës së Perëndisë në këtë fazë të fundit, atëherë hyni një herë në Frymë dhe do të shihni gjëra; gjërat do t’ju zbulohen (1 Pjetrit 1:13). Do të filloni t’i shihni gjërat ndryshe nga më parë. Kjo është e vërtetë. Nuk do të ecni më me një frymë kritike, por do të ktheheni me përvullësi. Kjo është e vërtetë. [5]

Jobi, si profet, e kuptoi vegimin kur ndodhej nën larjen me ujë përmes stërpikjes me gjak ose ujit të ndarjes. Kur dëgjoi fjalën që erdhi përmes Elihut, ajo e preku zemrën e tij, sepse ai ishte profet. Ai u ngrit. Bubullimat gjëmonin, vetëtimat nisën të përshkonin qiejt (Jobi 38:1-7; 19:25-27; 42:1-6); profeti hyri në Frymë. Kjo është e vetmja mënyrë që kisha ndonjëherë të marrë një vegim për çfarë duhet të bëjë – kur ajo hyn në Frymë. [6]

Duhet të hyjmë në Frymën e ditëve të fundit, kur ditët e fundit janë këtu. Kur shkon në kishë, duhet të hysh në frymën e adhurimit, përpara se të mund të adhurosh. Bota duhet të hyjë në frymën e ditëve të fundit, përpara se ditët e fundit të mund të vijnë – dhe ne jemi tashmë në frymën e ditëve të fundit. Dhe Zoti ka premtuar që këto gjëra do të jenë këtu, dhe kjo është ajo që ne duhet të kemi. Ne jemi në ditët e fundit. Dhe njerëzit rrinë ulur në gjumë dhe nuk e kuptojnë. (7)

Kur shikojmë natyrën e njerëzve, shohim se jemi në frymën e ditës së fundit... Ata (njerëzit në kohën e Noes) duhej të hynin në frymën e botës para përmbytjes, përpara se të mund të shkatërroheshin. Duhet të jenë në frymën e luftës, përpara se të mund të bëjnë luftë. O Perendi, na ndihmo të jemi sot në Frymën e Krishtit, që të mund të kemi Krishtin. Le të jemi në frymën e pendimit, një frymë të besimit. Na e jep, o Atë, nga këto thesare të mëdha të jetës. Ato janë kaq të lira për t'u marrë, nëse vetëm kërkon."

Dhe duke e njohur se gjërat më të mëdha të jetës, dhe të vetmet gjëra reale dhe të qëndrueshme, janë të padukshme...(

Shihni, çfarëdo që të bëni, bëjeni gjithçka në Frymë. Kjo është e vërtetë. Dhe Fryma e sjell Fjalën në jetë (1 Korintasve 14:15; Efesianëve 5:19). A është kështu? Po, është e vërtetë. Po, sigurisht. (9)